

Foundations of Halacha 30.5 - Preordering for Shabbat

<p>1. <u>Shulchan Aruch OC 306:4-5</u></p> <p>4 (15) If one hires a worker to watch over /a field of/ produce or anything else (16) he may not pay him wages for Shabbos. Consequently, (17) /the worker/ has no responsibility for /what happens to the field on/ Shabbos. /However, (18) if the worker/ is hired by the week, by the month, by the year, or by the seven-year period, he is paid wages for Shabbos /also/, and he is therefore responsible for /any damage resulting from his negligence on/ Shabbos. /The worker/ should not say, "pay me /what I earned/ on Shabbos," but should say, "pay me the wages for the week or month." (If one hires /a worker/ for a month and stipulates that he is (19) to be paid a fixed amount 5* per day (20) he is considered as hired by the day). (...) (21) /The worker/ may also say, "pay me /my/ earnings for /these/ ten days."</p> <p>5* Lit., "such-and-such."</p> <p>5 It is forbidden to hire <i>chazzanim</i> (cantors) (22) to pray on Shabbos, but (23) there is /an authority/ who permits /this/. Gloss: If /the chazzan/ is hired (24) for a year or a month it is permitted according to all opinions. (...)</p>	<p><u>שולחן ערוך אורח חיים סימן שו</u></p> <p>סעיף ד (טו) השוכר את הפועל * לשמור זרעים או ד"א (טז) אינו * נותן לו שכר שבת, לפיכך (יז) אין אחריות שבת עליו; (יח) היה שכיר שבת, שכיר חודש, שכיר שנה, שכיר שבוע, נותן לו שכר שבת, לפיכך אחריות שבת עליו. ולא יאמר: תן לי של שבת, אלא אומר: תן לי שכר השבוע או החודש. (ואם שכרו לחודש * והתנה (יט) לשלם לו כל יום כך וכך, * (כ) ז מקרי שכיר יום) (ר"ן ס"פ אע"פ) (כא) או יאמר לו: תן לי שכר עשרה ימים.</p> <p>סעיף ה אסור לשכור חזנים (כב) להתפלל בשבת; (כג) ח ויש מי שמתיר. הגה: ואם שכרו (כד) ט [ה] לשנה או לחודש, לכ"ע שרי (ד"ע).</p>
<p>2. <u>Mishna Berurah</u></p> <p>(21) /The worker/ may also say, etc. The custom of merchants to hire a Jew on Erev Shabbos to protect /their/ wagons from theft /on Shabbos/ is a matter difficult /to comprehend/. How does the merchant /allow himself/ to transgress /the prohibition against putting a stumbling block/ before the blind, 12 since he is aware that /the watchman/ will certainly accept pay for Shabbos? It is therefore proper to stipulate with the watchman that he should also watch /the wagons/ during the day on Erev Shabbos and for a few hours on Motza'ey Shabbos. The Shabbos pay will then be lumped /together with other wages/ and /will therefore be/ permitted. [Ch.A.]</p>	<p><u>משנה ברורה סימן שו ס"ק כא</u></p> <p>(כא) או יאמר וכו' - ומה שנוהגים הסוחרים לשכור יהודי בע"ש לשמור העגלות מן הגנבה הדבר קשה איך הסוחר עובר על לפני עור כיון שיודע שודאי יקבל שכר שבת ולכן ראוי שיתנה עם השומר שישמור גם ביום ע"ש ובמו"ש איזה שעות ואז הוי כשכר שבת בהבלעה ושרי [ח"א]:</p>
<p>3. <u>Shulchan Aruch OC 307:11</u></p> <p>11 If one borrows something from his fellow /on Shabbos/, he may not say to him, "<i>halveyni</i>" (lend it to me), which implies /that he wishes to keep it/ (42) for a lengthy period, /because then/ (43) there are grounds to fear that /the lender/ may note /it down /. He should rather say,</p>	<p><u>שולחן ערוך אורח חיים סימן שז</u></p> <p>סעיף יא השואל דבר מחבירו לא יאמר לו: הלויני, דמשמע * (מב) יד לזמן מרובה (מג) ואיכא למיחש שמא יכתוב; * אלא יאמר לו: השאילני; ובלשון לע"ז שאין חילוק בין הלויני להשאילני, צריך שיאמר: (מד) <ט> תן לי. הגה: וכשלוה בשבת</p>

<p><i>"hashileyni" /, which means the same 4* but does not have this implication/. In a language /other than Hebrew/, where two different /words/ such as "halveyeni" and "hashileyni" do not exist/, and a single term is used/, one must say (44) "give me." Gloss: If one borrows /something/ on Shabbos and /the lender/ does not wish to trust him (45) he may leave a security with him, but he may not tell him, "take this as security," as this resembles weekday activity. (...) Just as one may not borrow on Shabbos, (46) one may also not repay /a loan/ on Shabbos. (...)</i></p>	<p>ואינו רוצה להאמינו (מה) יניח משכון אצלו; אבל לא יאמר לו: הילך משכון, דהוי כעובדא דחול (ב"י בשם א"ח). כשם שאין לויין בשבת, (מו) כך טו אין פורעין בשבת (אשיר"י סי' קט"ו).</p>
<p>4. <u>Mishna Berurah</u></p> <p>(46) One may also not repay. That means, even if one borrowed jugs of wine or oil 14 from someone for a long period, 15 it is forbidden to repay them on Shabbos. For just as /the Sages/ decreed /a prohibition/ against lending, /for fear/ that the lender may write /down the debt/, they likewise decreed /a prohibition/ against repayment. /for fear/ that he may erase 16 the debt from /his/ account book. Tosafos 17 writes that if /the borrower/ speaks of "returning" and not of "repayment" it is permitted /to repay such long-term loans/, for /the change in terminology/ is a /sufficient/ reminder /to the lender that it is Shabbos, and, therefore/, the repayment will not lead to erasure. /However/, all this applies only to food items which are needed for Shabbos, but otherwise /repayment/ is forbidden, whatever terminology /one employs/. [Acharonim]</p>	<p><u>משנה ברורה סימן שז ס"ק מו</u></p> <p>(מו) כך אין פורעין - היינו אפילו אם לזה ממנו כדי יין ושמן לזמן מרובה אסור לפורעם בשבת דכשם שבהלואה גזרינן שמא יכתוב כך בפרעון גזרינן שמא ימחוק החוב מן הפנקס והתוספות כתבו דאם אומר בלשון חזרה ולא בלשון פריעה מותר דאית ליה הכירא ולא אתיא דבר זה לידי מחיקה. וכ"ז דוקא בדבר שהוא מאכל וצורך שבת אבל בלא"ה אסור בכל לשון [אחרונים]:</p>
<p>5. <u>Shulchan Aruch OC 307:12</u></p> <p>12 If one invited guests and prepared various delicacies for them, and wrote down /the names of/ all the /guests/ he invited and /the names of/ all the delicacies he prepared for them, (47) he is forbidden to read /this list/ on Shabbos even if it is written (48) very high up on a wall because of a precautionary decree /enacted out of fear/ that one may /come to/ read secular documents, i.e., documents of debt accounts, and 5* even to peruse the /list/ without reading it /aloud/ is /also/ forbidden. (...) However, if (49) he engraved /the list/ on a wall (50) with indented script he is permitted /to read it/, but he is forbidden to read /the list/ from a tablet or board even though it has been engraved on it /in indented script/.</p>	<p><u>שולחן ערוך אורח חיים סימן שז</u></p> <p>סעיף יב טז זימן אורחים והכין להם מיני מגדים וכתב בכתב כמה זימן וכמה מגדים הכין להם, (מז) אסור [טז] לקרותו בשבת אפילו אם הוא כתוב ע"ג כותל (מח) גבוה הרבה, משום גזירה שמא יקרא בשטרי הדיוטות, דהיינו שטרי חובות וחשבונות דאפילו לעיין בהם בלא קריאה אסור (הרא"ש ור"ן פ' השואל וטור), אבל אם (מט) <י> חקק בכותל (נ) יז חקיקה שוקעת, מותר; אבל יח בטבלא ופנקס אפילו אם הוא חקוק, אסור לקרותו.</p>

6. Mishna Berurah

(50) With indented script. However, one is forbidden /to read/ protruding /script/ because of the precautionary decree /for fear/ that he may /come to/ erase, and /it is/ even /forbidden/ if /the writing/ is so high up that one cannot reach there to erase it, because /the Sages/ did not make any exceptions /in their prohibitive decrees/, as stated in Sec. 275 /with respect to a similar case/. The notes which customers send /to merchants/, in which they wrote on Erev Shabbos the quantity of wine or beer they wish to take /now on Shabbos/, are /sent/ in violation of the halachah, because it is forbidden to read them on Shabbos; this is what the E.R. writes. /However,/ it appears logical that if mere symbols are written on them /and not letters or numbers/, it is permitted to read them.

משנה ברורה סימן שז ס"ק נ

(נ) חקיקה שוקעת - אבל בולטת אסור דגזרינן שמא ימחוק ואפילו גבוה הרבה שאינו מגיע לשם למחוק משום לא פלוג וכמ"ש סימן ער"ה. והפתקאות ששולחין הקונים שכתוב בהן מע"ש סכום היין והשכר שלוקחין שלא כדין הוא דאסור לקרות בהן בשבת כ"כ בא"ר ונראה דאם כתב בהן רק סימנא בעלמא שרי: